

**Komunikat Komisji opublikowany na podstawie art. 27 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE)
nr 1/2003 w sprawie AT.40049 – Mastercard II**

(2018/C 438/04)

1. Wprowadzenie

- (1) Zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽¹⁾ Komisja może zdecydować – w przypadkach, w których zamierza przyjąć decyzję nakazującą zaprzestanie naruszania prawa i gdy zainteresowane strony proponują zobowiązania, aby uwzględnić zastrzeżenia wyrażone przez Komisję we wstępnej ocenie – o nadaniu tym zobowiązaniom mocy wiążącej dla przedsiębiorstw. Decyzja taka może zostać przyjęta na czas określony i oznacza, że nie ma już dalszych podstaw do podejmowania działań przez Komisję. Zgodnie z art. 27 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia Komisja publikuje zwięzłe streszczenie sprawy i zasadniczą treść zobowiązań. Zainteresowane strony mogą przedłożyć swoje uwagi w terminie wyznaczonym przez Komisję.

2. Streszczenie sprawy

- (2) Dnia 9 lipca 2015 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń skierowane do przedsiębiorstw MasterCard Europe S.A.; MasterCard Incorporated oraz MasterCard International Incorporated (zwane dalej łącznie „Mastercard”).
- (3) W pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń przedstawiono wstępne stanowisko Komisji, zgodnie z którym zasady ustanowione przez Mastercard dotyczące wielostronnych opłat interchange (MIF ⁽²⁾), mających zastosowanie do transakcji międzyregionalnych dokonywanych w punktach handlowych znajdujących się na terenie EOG przy użyciu kart debetowych i kredytowych wydanych przez wydawcę (bank posiadacza karty) z siedzibą poza EOG, naruszyły art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG. Transakcje te obejmują transakcje z fizyczną obecnością karty (kiedy posiadacz karty jest obecny, np. w sklepie) oraz transakcje bez fizycznej obecności karty (kiedy posiadacz karty jest nieobecny, np. kiedy numer karty i dane uwierzytelniające są przekazywane przez internet, pocztą lub telefonicznie).
- (4) W pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń zwrócono uwagę na to, że zasady ustanowione przez Mastercard zobowiązują agenta rozliczeniowego (bank akceptanta) do zapłaty wielostronnych opłat interchange wydawcy (bankowi posiadacza karty) w przypadku każdej transakcji międzyregionalnej z użyciem kart płatniczych w punkcie handlowym na terenie EOG, jak również, że, międzyregionalne wielostronne opłaty interchange nałożone przez Mastercard są równoznaczne z decyzją związku przedsiębiorstw w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE/art. 53 ust. 1 Porozumienia EOG.
- (5) Jak przedstawiono w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, kiedy posiadacz karty używa karty płatniczej, nabywając towary lub usługi od akceptanta, akceptant uiszcza opłatę na rzecz swojego agenta rozliczeniowego. Agent rozliczeniowy zatrzymuje część tej opłaty (marżę agenta rozliczeniowego), a pozostała część jest przekazywana wydawcy (wielostronna opłata interchange) i operatorowi systemu (w tym przypadku Mastercard). Pisemne zgłoszenie zastrzeżeń stwierdza dalej, że istotnym czynnikiem wpływającym na wysokość opłaty za obsługę akceptanta jest wielostronna opłata interchange. W przeszłości Komisja akceptowała jednak wielostronne opłaty interchange, które spełniają warunki tzw. testu obojętności akceptanta ⁽³⁾. Aby spełnić warunki testu opłata interchange średnio nie powinna przekraczać korzyści transakcyjnych, które akceptant odnosi z przyjmowania płatności kartami płatniczymi. Tak skonstruowane wielostronne opłaty interchange zapewniają, że akceptant zasadniczo nie ma preferencji co do akceptowania płatności kartą płatniczą lub innymi środkami płatności, tworząc tym samym równe warunki konkurencji dla różnych instrumentów płatniczych.

3. Zasadnicza treść zaproponowanych zobowiązań

- (6) MasterCard Europe S.A.; MasterCard Incorporated oraz MasterCard International Incorporated, jako strony objęte postępowaniem, nie zgadzają się ze wstępną oceną Komisji. Niemniej jednak zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 zaproponowały zobowiązania uwzględniające zastrzeżenia Komisji w odniesieniu do naruszenia konkurencji. Zobowiązania zostały w skrócie przedstawione poniżej i w całości opublikowane w angielskiej wersji językowej na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji:

http://ec.europa.eu/competition/index_pl.html

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1. Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 81 i 82 Traktatu WE stały się odpowiednio art. 101 i 102 TFUE. Treść tych dwóch grup postanowień jest zasadniczo identyczna. Do celów niniejszego zawiadomienia odniesienia do art. 101 i 102 TFUE należy rozumieć, tam gdzie to stosowne, jako odniesienia do art. 81 i 82 Traktatu WE.

⁽²⁾ Mastercard definiuje międzyregionalne wielostronne opłaty interchange (MIF jako opłaty interchange ustalone przez Mastercard, które domyślnie stosuje się do transakcji międzyregionalnych przy użyciu kart kredytowych i debetowych („IIF” – Inter-regional interchange fees).

⁽³⁾ W celu uzyskania informacji na temat testu obojętności akceptanta zob. streszczenie w opracowanej przez Komisję w 2015 roku Analizie kosztów ponoszonych w związku z przetwarzaniem płatności gotówkowych i płatności kartą, s. 3, dostępne na http://ec.europa.eu/competition/sectors/financial_services/dgcomp_final_report_en.pdf.

- (7) W terminie sześciu miesięcy od daty otrzymania przez Mastercard formalnego powiadomienia o decyzji Komisji wydanej na podstawie art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, Mastercard zobowiązuje się do ograniczenia:
- swoich debetowych międzyregionalnych opłat interchange w odniesieniu do międzyregionalnych transakcji z fizyczną obecnością karty do 0,2 %; oraz
 - swoich kredytowych międzyregionalnych opłat interchange w odniesieniu do międzyregionalnych transakcji z fizyczną obecnością karty do 0,3 %; oraz
 - swoich debetowych międzyregionalnych opłat interchange w odniesieniu do międzyregionalnych transakcji bez fizycznej obecności karty do 1,15 %; oraz
 - swoich kredytowych międzyregionalnych opłat interchange w odniesieniu do międzyregionalnych transakcji bez fizycznej obecności karty do 1,5 %.
- (8) Zobowiązania te pozostaną w mocy przez okres pięciu lat i sześciu miesięcy od powiadomienia Mastercard o decyzji w sprawie zobowiązań.
- (9) Najpóźniej w ciągu 12 dni roboczych od powiadomienia o decyzji w sprawie zobowiązań, Mastercard poinformuje każdego agenta rozliczeniowego międzyregionalnych transakcji Mastercard, oraz zleci każdemu agentowi rozliczeniowemu szybkie poinformowanie z kolei swoich akceptantów o: i) przyjęciu zobowiązań oraz ii) ograniczeniu wysokości międzyregionalnych opłat interchange w odniesieniu do wszystkich przyszłych międzyregionalnych transakcji przy użyciu kart debetowych i kredytowych w okresie obowiązywania zobowiązań. Ponadto, najpóźniej w ciągu 12 dni roboczych od powiadomienia o decyzji w sprawie zobowiązań, Mastercard opublikuje w przejrzysty i łatwo dostępny sposób na europejskiej stronie internetowej Mastercard wszystkie debetowe i kredytowe międzyregionalne opłaty interchange mające zastosowanie do międzyregionalnych transakcji z fizyczną obecnością karty oraz do międzyregionalnych transakcji bez fizycznej obecności karty.
- (10) Mastercard nie będzie obchodzić lub usiłować obchodzić tych zobowiązań ani bezpośrednio ani pośrednio przez jakiegokolwiek działanie lub zaniechanie. W szczególności od momentu powiadomienia o decyzji w sprawie zobowiązań Mastercard powstrzyma się od wszelkich praktyk mających cel lub skutek równoważny z międzyregionalnymi opłatami interchange. Obejmuje to w szczególności – lecz nie wyłącznie – wprowadzanie programów lub nowych zasad, w ramach których Mastercard przenosi opłaty za uczestnictwo w systemie lub inne opłaty pobierane od agentów rozliczeniowych na terenie EOG na wydawców spoza EOG.
- (11) Z zastrzeżeniem nieobchodzenia przyjętych zobowiązań, Mastercard może przyjąć odpowiednie środki ochrony konsumenta, mające zagwarantować, że konsumenci nie odczują negatywnych skutków zmian w międzyregionalnych opłatach interchange w szczególności w odniesieniu do takich kwestii jak nadużycia, przewalutowania, zwroty i obciążenia zwrotne.
- (12) Mastercard wyznaczy pełnomocnika ds. monitorowania, który będzie kontrolował wywiązywanie się Mastercard z zobowiązań. Komisja jest upoważniona do przyjęcia lub odrzucenia kandydatury pełnomocnika ds. monitorowania, zanim zostanie on mianowany.
- (13) Obecne postępowanie wyjaśniające w zakresie praktyk ograniczających konkurencję (zob. powyżej pkt 2) pozostanie otwarte względem Mastercard do czasu przeprowadzenia dalszej oceny przez Komisję, z ewentualnym uwzględnieniem uwag przekazanych w odpowiedzi na niniejsze zawiadomienie.

4. Zaproszenie do zgłaszania uwag

- (14) Po zbadaniu rynku Komisja zamierza przyjąć – na podstawie art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 – decyzję uznającą za wiążące zobowiązania streszczone powyżej i opublikowane na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji.
- (15) Zgodnie z art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja wzywa zainteresowane strony trzecie do zgłaszania uwag na temat zaproponowanych zobowiązań. Komisja musi otrzymać wspomniane uwagi nie później niż w terminie jednego miesiąca od daty niniejszej publikacji. Zainteresowane strony trzecie są również proszone o przedłożenie nieopatrzonej klauzulą poufności wersji swoich uwag, z której usunięto tajemnice handlowe oraz pozostałe informacje poufne oraz zastąpiono je nieopatrzoną klauzulą poufności streszczeniem lub słowami „tajemnica handlowa” lub „poufne”.
- (16) Prosimy o przesyłanie uzasadnionych odpowiedzi i uwag, przedstawiających istotne fakty. W przypadku stwierdzenia ewentualnego problemu dotyczącego dowolnej części proponowanych zobowiązań Komisja prosi o zasugerowanie możliwego rozwiązania.

- (17) Uwagi z dopiskiem zawierającym numer referencyjny AT.40049 – Mastercard II można przesyłać do Komisji pocztą elektroniczną (na adres: COMP-GREFFE-ANTITRUST@ec.europa.eu), faksem: +32 22950128 lub listownie na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Antitrust Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
